

जिनचरितय

॥नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

१. उत्तमं उत्तमङ्गेन नमस्सित्वा महेसिनो ।
निब्बाणमधुदं पादपङ्कजं सज्जनालिनं ॥
२. महामोहतमं लोके धंसेन्तं धम्मभाकरं ।
पातुभूतं महातेजं धम्मराजोदयाचले ॥
३. जन्तुचित्तसरे जातं पसादकुमुदं सदा ।
बोधेन्तं सङ्खवन्दज्य सिलोरुकिरणुज्जलं ॥
४. तहिं, तहिं सुवित्थिण्णं जिनस्स चरितं हितं ।
पवक्खामि समासेन सदा नुस्सरणत्थिको ॥
५. पणितं तं सरन्तानं दुल्लभम्पि सिवंपदं ।
अदुल्लभं भवे भोगपटिलाभम्हि का कथा?
६. तस्मा तं भञ्जमानं मे चित्तवुत्तपदक्कमं ।
सुन्दरं मधुरं सुद्धं सोतुसोतरसायनं ॥
७. सोतहत्थपुटा सम्मा गहेत्वान निरन्तरं ।
अजरामरमिच्छन्ता साधवो परिभुञ्जथ ॥
८. कप्पसतसहस्सस्स चतुन्नं चापि मत्थके ।
असङ्खेय्यानमावासं सब्बदा पुञ्जकामिनं ॥
९. नानारतनसम्पन्नं नानाजनसमाकुलं ।
विचित्तापणं संकिण्णं तोरणं ग्घिकं भूसितं ॥
१०. युत्तं दसहिं सद्देहिं देविन्दपुरसन्निभं ।
पुरं अमरसङ्घातं अहोसी रुचिरं वरं ॥
११. तहिं ब्राह्मन्वये जातो सब्बलोकाभिपूजितो ।
महादयो महापज्जो अभिरूपो मनोरमो ॥
१२. सुमेधो नाम नामेन वेदसागरपारगू ।

- कुमारो'सि गरूनं सो अवसाने जिनंकुरो ॥
१३. रासिवड्ढुकमच्चेन दस्सितं अमितं धनं ।
अनेकसतगब्भेसु निचितं तं उदिक्खिय ॥
१४. धनसन्निचयं कत्वा अहो मय्हं पितादयो ।
गता मासकमे'कम्पि नेवा'दाय दिवं इति ॥
१५. संवेगमु'पयातो'वचीमन्तेसी'ति गुणाकरो ।
धनसारं इहं गय्ह गन्तुं युत्तन्ति मे पन ॥
१६. रहोगतो निसीदित्वा सुन्दरे निजमन्दिरे ।
देहे दोसो उदिक्खन्तो ओवदन्तो'पि अत्तनो ॥
१७. भेदनं तनुनोदुक्खं दुक्खो तस्सो'दयो'पि च ।
जातिधम्मो जराधम्मो व्याधिधम्मो अहं इति ॥
१८. एवमा'दीहि देहस्मिं दिस्वा दोसे अनेकधा ।
पुरे भेरिं चरापेत्वा आरोचेत्त्वान राजिनो ॥
१९. भेरिनादसुगन्धेन याचकालिसमागते ।
दानकिञ्जक्खओधेन सत्ताहं पीनयी ततो ॥
२०. दानग्गहिमबिन्दूनं निपातेना'पि धंसनं ।
अयातं तं विलोकेत्वा रतनम्बुजकाननं ॥
२१. रुदतो जातिसङ्घस्स जलितानलकानना ।
गजिन्दो विय गेहम्हा निक्खमित्वा मनोरमा ॥
२२. महन्तं सो महावीरो उपगञ्छि हिमालयं ।
हरिचन्दनकप्पूरागरुगन्धेहि वासितं ॥
२३. सुफल्लचम्पकासोकपाटलीतिलकेहि च ।
पूगपुन्नागनागादिपादपेहि च मण्डितं ॥
२४. सीहव्यग्घतरच्छेहि इभदीपिकपीहि च ।
तुरङ्गमादिनेकेहि मिगेहि च समाकुलं ॥

२५. साळिकारविहंसेहि हंसकोञ्चसुवेहि च ।
कपोतकरवीकादिसकुन्तेहि च कूजितं ॥
२६. यक्खरक्खसगन्धब्बदेवदानवकेहि च ।
सिद्धविज्जाधरादीहि भूतेहि च निसेवितं ॥
२७. मनोसीलिनन्दनीलोरुचारुपब्बतपन्तिहि ।
सज्झुहेमादिनेकेहि भूधरेहि च भासुरं ॥
२८. सुवण्णमणिसोपाननेकतित्थसरेहि च ।
सोभितं तत्थ कीळन्तनेकदेवङ्गनाहि च ॥
२९. सीतसीकरसञ्छन्ननिज्झरानं सतेहि च ।
किण्णरोरगरङ्गेहि रम्मेहि विराजितं ॥
३०. सिखण्डिसण्डनच्चेहि लतानं मण्डपेहि च ।
सेतवालुकसञ्छन्नमालकेहि च मण्डितं ॥
३१. सुवण्णमणिमुत्तादि अनेकरतनाकरं ।
इच्छन्तानं जनालीनं पुञ्जकिञ्जक्खमा'लयं ॥
३२. तम'ज्झोगय्ह सो धीरो सहस्सक्खेन मापिते ।
दिस्वा इसिपरिक्खारे पण्णसालवरे तहिं ॥
३३. इसिवेसं गहेत्वान विहरन्तो समाहितो ।
सत्ताह'ब्भन्तरे पञ्च अभिञ्ज'ट्ठविधा'पि च ॥
३४. उप्पादेत्वा समापत्तिसुखेने'च तपोधनो ।
नभसा दिवसे'कस्मिं गच्छन्तो जनतं इसि ॥
३५. सोधेन्तम'ञ्जसं दिस्वा ओतरित्वा नभा तहिं ।
इति तं जनतं पुच्छि कस्मा सोधेथ अञ्जसं ॥
३६. सुमेध त्वं नजानासि दीपङ्करतथागतो ।
सम्बोधिमु'त्तमं पत्वा धम्मचक्कम'नुत्तरं ॥
३७. पवत्तेत्वान लोकस्स करोन्तो धम्मसङ्गहं ।
रम्मं रम्मपुरं पत्वा वसती'ह सुदस्सने ॥

३८. भिक्खुसतसहस्सेहि चतूहि विमलेहि तं ।
निमन्तयिम्ह दानेन मयं लोकेकनायक ॥
३९. तस्स आगमनत्थाय मगं सोधेम चक्खुम ।
इति सोतस्स सो तस्स सुखं देन्तो जनो'ब्रविं ॥
४०. बुद्धो'ति वचनं सुत्वा पीतियो'दग्गमानसो ।
सकभावेन सण्ठातुं नेवसक्खि गुणाकरो ॥
४१. तेना'रद्धञ्जसा धीरो याचित्वान पदेसकं ।
लभित्वा विसमं ठानं समं कातुं समारभि ॥
४२. ना'लङ्कतेयेव तहिं पदेसे,
लोकेकनाथो सनरामरेहि ।
सम्पूजितो लोकहितो महेसि,
वसीहि सद्धिं पटिपज्जि मगं ॥
४३. छब्बण्णरंसिजालेहि पज्जलन्तं तथागतं ।
आगच्छन्तं तहि दिस्वा मोदमानो विचिन्तयि ॥
४४. यन्नूनि'मस्स धीरस्स सेतुं कत्त्वान कदमे ।
सकत्तानं निपज्जये ससङ्गस्स महेसिनो ॥
४५. दीघरत्ताम'लं तं मे हिताय च सुखाय च ।
इच्चे'वं चिन्तयित्वान निपन्नो'सो जिनङ्कुरो ॥
४६. पबोधेत्त्वान दिस्वान चारुलोचनपङ्कजे ।
पुन'पे'वं विचिन्तेसि निपन्नो धितिमा तहिं ॥
४७. इच्छेय्यं चे'हम'ज्जे'व हन्त्वा'नन्तरणे भवे ।
सङ्गस्स नवको हुत्वा पविसेय्यं पुरं वरं ॥
४८. किम'ज्जातकवेसेन क्लेसनिब्बापणेन मे ।
अयं बुद्धो'व'हं बुद्धो हुत्वा लोके अनुत्तरो ॥
४९. जनतं धम्मनावाय तारेत्त्वान भवणवाव ।
निब्बाणपुरमा'नेत्वा सेय्यं मे परिनिब्बुतं ॥

५०. इच्चे'वं चिन्तयित्वान निपन्नो कदमे तहिं ।
सुवण्णकदलिकखन्धसन्निभो सो'ति सोभति ॥
५१. छब्बण्णरंसीहि विराजमानं,
दिस्वा मनुज्जं सुगतत्तभावं ।
सज्जातपीतीहि उदग्गचित्तो,
सम्बोधिया छन्दम'कासि धीरो ॥
५२. आगन्त्वान तहिं ठानं इसिं पङ्के निपन्नकं ।
लोकस्स सेतुभूतो'पि सेतुभूतं तम'त्तनो ॥
५३. दिस्वा उस्सीसके तस्स ठत्वा लोकेकसेतुनो ।
लोकेकलोचनो धीरो दीपङ्करतथागतो ॥
५४. गोतमो नाम नामेन सम्बुद्धो'यं अनागते ।
भविस्सतीति व्याकासि सावके च पुरादिके ॥
५५. इदं वत्त्वान कत्त्वान ससङ्गो तं पदक्खिणं ।
पूजेसि अट्ठमुट्ठिहि कुसुमेहि गुणप्पियो ॥
५६. इति कातून पायासि ससङ्गो लोकनायकोव ।
रम्मकं नाम नगरं रम्मारामालयालयं
५७. जिनस्स वचनं सुत्वा उट्ठित्वान पङ्गतो ।
मुदितो देवसङ्गेहि कुसुमादीहि पूजितो ॥
५८. पल्लङ्कमा'भुजित्वान निसीदि कुसुमासने ।
महातपो महापज्जो सुमेधो दमितिन्द्रियो ॥
५९. देवा दससहस्सेसु चक्कवाळेसु मोदिता ।
अभित्वंसि तं धीरं निसिन्नं कुसुमासने ॥
६०. निसिन्नो उपधारेसि धम्मे बुद्धकरे तदा ।
किमुद्धं वा अधो वा'पि दिसासु विदिसासु च ॥
६१. इच्चे'वं विचिनन्तो सो सकलं धम्मधातुकं ।
अद्विक्ख सकसन्ताने पठमं दानपारमिं ॥

६२. एवमे'वं गवेसन्तो उत्तरिं पारमी विदू ।
सब्बा पारमियो दिस्वा अत्तनो जाणचक्खुना ॥
६३. संसारे संसरन्तो सो बहुं दुक्खं तित्तिक्खिय ।
गवेसन्तो'मतं सन्तो पूरेत्वा दानपारमिं ॥
६४. सत्तनं कप्परुक्खो'व चिन्तामणि'व कामदो ।
इच्छित्तिच्छित्तमन्नादिं ददन्तो ददतं वरो ॥
६५. तारकाहि बहुं कत्वा नभे चारुविलोचने ।
उप्पाटेत्वा ददं धीरो याचकानं पमोदितो ॥
६६. महिया पंसुतो चा'पि समुद्दोदकतो'धिकं ।
ददं सरीरमंसञ्च लोहितम्पि च अत्तनो ॥
६७. मोलिना'लङ्कते सीसे'धिकं कत्वा सिनेरुतो ।
कम्पयित्वा महिं देन्तो सुते चा'पि सकङ्गताव ॥
६८. सीलनेक्कम्मपञ्जादी पूरेत्वा सब्बपारमी ।
वेस्सन्तरत्तभावे' वम्पत्वा तम्भा चुतो पन ॥
६९. उप्पज्जित्वा सुरावासे सुन्दरे तुसिते पुरे ।
वसन्तो सुचिरं कालं भुत्वाना'तन्तसम्पदं ॥
७०. कतञ्जलीहि देवेहि याचितो दिपदुत्तमो ।
सम्बोधाय महावीर कालो तुहन्तिआदिना ॥
७१. विलोकेत्वान कालादिं जत्वा कालन्ति बोधिया ।
पटिञ्जं देवसङ्घस्स दत्वा नन्दनकाननं ॥
७२. गन्त्वान देवसङ्घेहि सुगतिं गच्छि'तो चुतो ।
अभित्थुतो महापञ्जो चवित्त्वान ततो इध ॥
७३. सुसज्जितङ्गोरुतुरङ्गमाकुले,
विचित्तनानापणपण्यसम्पदे ।
मनोरमुत्तुङ्गजिन्दराजिते,
विभूसिते तोरणकेतुरासिहि ॥

७४. अलङ्कृतट्टालविसालमालये,
सुगोपुरे सुन्दरसुन्दरालये ।
सुदस्सनीये कपिळव्हे पुरे,
पुरिन्ददस्सापि पुरस्स हासके ॥
७५. भूपालमोळिरतनालिनिसेवितङ्घि,
पङ्केरुहं विमलनेकगुणाधिवासं ।
ओक्काकराजकुलकेतुमनाथनाथं,
सुद्धोदनं नरपतिं पवरं पटिच्च ॥
७६. सो सज्झुदामधवलामलदस्सनीय,
सोण्डाय संगहितसेतवरारचिन्दं ।
चन्दावदातवरवारणराजवण्णं,
सन्दस्सयित्व सुपिनेन विसालपञ्जो ॥
७७. बिम्बाधराय विकचुप्पललोचनाय,
देविन्दचापरतिचङ्कनभूलताय ।
सम्पुण्णसोम्मविमलिन्दुवराननाय,
सोवण्णहंसयुगचारुपयोधराय ॥
७८. पादारविन्दकरपल्लवसुन्दराय,
सोवण्णवण्णतनुवण्णविराजिताय ।
सीलादिनेक गुणभूसनभूसिताय,
मायाय राजवनितायुपगञ्छि कुच्छिं ॥
७९. पटिसन्धिक्खणे तस्स जातानेकविधब्भुता ।
अथायं गहितारक्खो नरेहि अमरेहि च ॥
८०. मनुज्जरत्तम्बुजकणिकाय,
मासीनसिङ्गीपटिमाव रम्मा ।
सुवण्णवण्णो दिपदानमिन्दो,
पल्लङ्कमाभुञ्छिय मातुगब्भे ॥
८१. मणिमहि विप्पसन्नमहि रत्तसुत्तमिवावुत्तं ।
मातुचित्तम्बुजं धीरो बोधयन्तो पदिस्सति ॥
८२. दसमासावसानमहि देवी रज्जो कथेसिदं ।

महं जातिघरं देव गन्तुमिच्छामहं इति ॥

८३. रज्जोऽथ समनुज्जता गच्छन्ति कुलमत्तनो ।
महता परिहारेण दिब्बज्जस समज्जसे ॥

८४. सुरभिकुसुमसण्डालङ्कृतस्सालसण्डं,
समदहमरमालागीयमानगगनादं ।
नयनविहगसङ्घे अक्खयन्तं व दिस्वा,
विपुलरतिनिवासं लुम्बिनीकाननं तं ॥

८५. विपुलतररतिं सा तम्हि कातून रम्मे,
अमरयुवतिलीलाचारुलीलाभिरामा ।
विकसितवरसालस्सोऽपगन्त्वान मूलं,
सयमत्तिनमिते कं सालसाखं अगण्हि ॥

८६. तस्मिं खणे कम्मजमालुतस्सा,
चलिंसु सानीहि परिक्खपित्वा ।
देविं जनो तं अभिपालयन्तो,
तम्हा पटिक्कम्म सुसण्ठिताथ ॥

८७. सगचारुहेमवलयादिविभूसितेन,
अच्चन्ततम्बनखरंसिसमुज्जलेन ।
तुलातिकोमलसुरत्तकरेण साखं,
ओलम्ब तत्थ मज्जेसि द्वितावधीरं ॥

८८. सोवण्णवण्णतनुवण्णविराजमानं,
नेत्ताभिराममतुलं अतुलाय गम्भा ।
सम्मा पसारितकरङ्गीयुगाभिरामं,
पङ्केरुहा कणकहंसमिवोत्तरन्तं ॥

८९. ब्रह्मा मनघरतिवट्ठनहेमजाल,
मादाय तेन उपगम्म पटिग्गहेत्वा ।
“सम्मोद देवि अय मंगतरो सुतो ते,
जातो”ति ताय पुरतो कथयिंसु ठत्वा ॥

९०. जायन्ति सेसमनुजा मलमक्खितङ्गा,
जातो पनेस पवरो दिपदानमिन्दो ।

अच्चन्त सण्हमलकासिकवत्थकम्हि,
निक्खित्तनग्घतरचारुमणीं व सुद्धो ॥

९१. एवंमि सन्ते सभतोपगन्त्वा,
द्वे वारिधारा सुभगस्स देहे ।
जनेत्तिदेहेपि उत्तुं मनुज्जं,
गाहापयुं मङ्गलकिच्चताय ॥

९२. तेसं करं रतिकरा अजिनप्पवेणी,
मादाय तेन उपगम्म पटिग्गहेसुं ।
देवा दुकूलमयचुम्बटकेन वीरं,
तेसं करं नरवरा नरसीहराजं ॥

९३. तेसं करा रतिकरो विमलो व चन्दो,
चक्कङ्कितोरुचरणेहि महीतलस्मिं ।
सम्मा पतिट्ठिय पुरत्थिमकं दिसं सो,
ओलोकयित्थ कमलायतलोचनेहि ॥

९४. एकङ्गना नेकसतानि चक्क,
वाळानहेसुं सनरामराथ ।
धीरं सुगन्धप्पभूतीहि तेसु,
सम्पूजयन्ता इदमब्रविसु ॥

९५. नत्थेत्थ तुम्हेहि समो सुधीस,
एको पुमापगगतरो कुतोति ।
एवं दिसा लोकिय लोकनाथो,
तपेक्खमानो सदिसंमि एकं ॥

९६. उत्तराभिमुखो सत्तपदं गन्त्वा कथेसिदं,
“अग्गोहमस्मि लोकस्स जेट्ठो सेट्ठो”तिआदिकं ॥

९७. अनज्जसाधारणनादमुत्तमं,
सुरासुरब्रह्मनरिन्दपूजितं ।
नरिन्दमादाय गतो महाजनो,
सुसज्जितं तं कपिळव्हयं पुरं ॥

९८. भारातिभारनगपादपमेरुराजं,

सब्बंमि सागरजलं वहितुं समत्था ।
जातक्खणे,पि गुणभारमं सय्हमाना,
सङ्कम्पयीं व पथवी पवरस्स तस्स ॥

१९. रमिंसु सोणा हरिणेहि सद्धिं,
काका उलूकेहि मुदग्गुदग्गा ।
सुपण्णराजूहि महोरगा च,
मज्जारसङ्घां पि च उन्दुरेहि ॥

१००.मिगा मिगिन्देहि समागमिंसु,
पुत्तेहि मातापितरो यथे व ।
नावा विदेसंमि गता सदेसं,
गतां च कण्डं सरभङ्गसत्थु ॥

१०१.नानाविरागुज्जलपङ्कजेहि,
विभूसितो सन्ततरङ्गमालो ।
महण्णवो आसि तहिं जलंमि,
अच्चन्तसातत्तमुं पागमासि ॥

१०२.सुफुल्लओलम्बकपङ्कजेहि,
समाकुलत्तं गगनं अगच्छि ।
जहिंसु पक्खी गमनं नभम्हि,
ठितां च सिन्धूं पि असन्दमाना ॥

१०३.अकालमेघप्पियसङ्गमेन,
महीवधू सोम्मतमा अहोसि ।
मरूहि वस्सापितनेकपुप्फ,
विभूसितेनांतिविभूसिताव ॥

१०४.सुफुल्लमालाभरणाभिरामा,
लतङ्गनां लिङ्गितपादपिन्दा ।
सुगन्धकिञ्जक्खवरम्बरेहि,
दिसङ्गनायो अतिसोभयिंसु ॥

१०५.सुगन्धधूपेहि नभं असेसं,
पवासितं रम्मतरं अहोसि ।
सुरासुरिन्दा छनवेसधारी,

संगीतियुत्ता विचरिंसु सब्बे ॥

१०६.पियंवदा सब्बजना अहेसुं,
दिसा असेसापि च विप्पसन्ना ।
गजातिगज्जिंसु नदिंसु सीहा,
हेसारवो चासि तुरङ्गमानं ॥

१०७.सवेणुवीणा सुरदुन्दुभी नभे,
सकं सकं चारुसरम्पमोचयुं ।
सपब्बतिन्दप्पुथुलोकधातुया,
उळारओभासवयो मनोरमो ॥

१०८.मनुज्जगन्धो मुदुसीतलानिलो,
सुखप्पदं वायि असेसजन्तुनो ।
अनेकरोगादुपपीळितंगिनो,
ततो पमुत्ता सुखिनो सियुं जना ॥

१०९.विजम्भमानामितवाळवीजनिप्प,
-भाभिरामं भुवनं अहोसि ।
महिंहि भेत्वा चुंदकानि सन्दयुं,
गमिंसु बुज्जा उजुगत्ततं जना ॥

११०.अन्धा पङ्गुलनच्चानि लीलोपेतानि पेक्खयुं ।
सुणिंसु बधिरा मूग गीतियोपि मनोरमा ॥

१११.सितलत्तमुपागज्झि अवीचग्गिपि तावदे ।
मोदिंसु जलजा तस्मिं जन्तवो पहसिंसु च ॥

११२.खुप्पिपासाभि भूतानं पेतानं आसि भोजनं ।
लोकन्तरेपि आलोको अन्धकारनिरन्तरे ॥

११३.अतिरेकतरा तारावळिचन्ददिवाकरा ।
विरोचिंसु नभे भूमिगतानि रतनानि च ॥

११४.महीतलादयो भेत्वा निक्खम्म उपरूपरि ।
विचित्तपज्जवण्णासुं सुफुल्लविपुलम्बुजा ॥

११५. दुन्दुभादी च लङ्कारा अवादिता अघटिता ।
अच्चन्तमधुरं नादं पमुञ्चंसु महीतले ॥
११६. बद्धा सङ्खलिकादीहि मुञ्चिंसु मनुजा ततो ।
भुवने भवनद्वारकवाटा विवटा सयं ॥
११७. “पुरे कपिळवत्थुम्हि जातो सुद्धोदनत्रजो ।
निसज्ज बोधिमण्डेति अयं बुद्धो भविस्सति ॥”
११८. चेलुक्खेपादयो चापी पवत्तेन्ता पमोदिता ।
कीळिंसु देवसङ्घा ते तावतिसालये तदा ॥
११९. इद्धिमन्तो महापज्जो कालदेवलतापसो ।
सुद्धोदननरिन्दस्स धीमतो सो कुलूपगो ॥
१२०. भोजनस्सावसानम्हि तावतिसालयं गतो ।
गन्त्वा दिवाविहाराय निसिन्नो भवने तहिं ॥
१२१. छनवेसं गहेत्वान कीळन्ते ते उदिक्खिय ।
सन्तोसकारणं पुच्छि तेसं तेपि न मब्रवुं ॥
१२२. सुत्वा तं तत्ततो तम्हा पीतियो दग्गमानसो ।
तावदेवो पगन्त्वान सुद्धोदननिवेसनं ॥
१२३. पविसित्वा सुपज्जत्ते निसिस्सो आसने इसि ।
“जातो किर महाराज पुत्तो ते नुत्तरो सुधि ॥
१२४. दट्ठुमिच्छामहं तं”ति आह राजा अलङ्कृतं ।
आनापेत्वा कुमारं तं वन्दापेतुमुपागमी ॥
१२५. कुमारभूतस्सपि तावदेव गुणानुभावेन मनोरमानि ।
पादारविन्दा परिवत्तियग्गा पतिट्ठिता मुद्धनि तापसस्स ॥
१२६. तेनत्तभावेन नरुत्तमस्स,
न वन्दितब्बो तिभवेपि कोचि ।
तिलोकनाथस्स सचे हि सीसं,
तपस्सिनो पादतले ठपेय्यं ॥

१२७.फालेय्यमुद्धा खलु तापसस्स पग्गय्ह सो अज्जलिमुत्तमस्स ।
अट्ठासि धीरस्स गुणणवस्स नासेतुं मत्तानं मयुत्तकन्ति ॥

१२८.दिस्वान तं अच्छरियं नरिन्दो देवातिदेवस्स सकव्रजस्स ।
पादारविन्दानं भिवन्दि तुट्ठो विचित्तचक्कङ्कितकोमलानि ॥

१२९.यदांसि रज्जो पृथुवप्पमङ्गलं तदा पुरं देवपुरं व सज्जितं ।
विभूसिता ता जनता मनोरमा समागता तस्स निकेतमुत्तमं ॥

१३०.विभूसितङ्गो जनताहि ताहि सो पुरक्खतो भूसनभूसितव्रजं ।
तमादयित्वा तुलवप्पमङ्गलं सुरिन्दलीलाय गतो नरिस्सरो ॥

१३१.नानाविरागुज्जलचारुसानि परिकिखते कम्हि च जम्बुमूले ।
सयापयित्वा बहिमङ्गलं तं उदकिखतुं धातिगणा गमिसु ॥

१३२.सुवण्णतारादिविराजमानं वितानजोतुज्जलजम्बुमूले ।
निसज्ज धीरो सयने मनुज्जे ज्ञानं समापज्जि कतावकासो ॥

१३३.सुवण्णबिम्बं विय तं निसिन्नं छायच्च तस्सा ठितमे व दिस्वा ।
तमब्रवी धातिजनो पगन्त्वा “पुत्तस्स ते अब्भुतमीदिसन्ति ॥”

१३४.विसुद्धचन्दाननभासुरस्स सुत्वान तं पङ्कजलोचनस्स ।
सवन्दनं मे दुतियन्ति वत्वा पुत्तस्स पादे सिरसा भिवन्दि ॥

१३५.तदज्जानिपि लोकस्मिं जाता नेकविधब्भुता ।
दस्सिता मे समासेन गन्थवित्थारभीरुना ॥

१३६.यस्मिं विचित्तमणिमण्डितमन्दिरानं,
नानावितानसयनासनमण्डितानं ।
निस्सेणि सेणि पृथुभूमिकभूसितानं,
तिण्णं उत्तूनमं नुरुपमं लङ्कितानं ॥

१३७.सिङ्गेसु रंसिनिकरा सुरमन्दिरानं,
सिङ्गेसु रंसिमपहासकरा व निच्चं ।
आदिच्चरंसि विय पङ्कजकाननानि,
लोकाननम्बुजवनानि विकासयन्ति ॥

१३८.नाना मणिविचित्ताहि भिक्खीति वनिता सदा ।

विनापि दप्पणच्छायं पसाधेन्ति सकं तनुं ॥

१३९.तेलासनगसङ्कासं विलोचनरसायनं ।
सुधालङ्कृतपाकारवलयं यत्थ दिस्सते ॥

१४०.इन्दनीलोरुवलयं नाना रतनभूसितं ।
दिस्सतेव सदा यस्मिं परिखानेकपङ्कजा ॥

१४१.पत्त्वान वुद्धिं विपुले मनुञ्जे,
भुत्त्वान कामे च तहिं वसन्तो ।
गच्छं तिलोकेकविलोचनो सो,
उय्यानकीळाय महापथम्हि ॥

१४२.क्रमेण जिण्णं ब्यधितं मतञ्च,
दिस्वान रूपं तिभवे विरत्तो ।
मनोरमं पब्बजितञ्च रूपं,
कत्वा रतिं तम्हि चतुत्थवारे ॥

१४३.सुफुल्लनानातरुसण्डमण्डितं सिखण्डिसण्डादिदिजूपकूजितं ।
सुदस्सनीयं विय नन्दनं वनं मनोरमुय्यानमंगा महायसो ॥

१४४.सुरङ्गना सुन्दरसुन्दरीनं मनोरमे वादितनच्चगीते सुरिन्दलीलाय ।
तहिं नरिन्दो रमित्व कामं दिपदानमिन्दो ॥

१४५.आभुजित्वान पल्लङ्कं निसिन्नो रुचिरासने ।
कारापेतुमचिन्तेसि देहभूसनमत्तनो ॥

१४६.तस्स चित्तं विदित्वान विस्सकम्मस्सिदं ब्रवी ।
अलङ्करोहि सिद्धत्थमिति देवानमिस्सरो ॥

१४७.तेनाणत्तोपगन्त्वान विस्सकम्मो यसस्सिनो ।
दसदुस्ससहस्सेहि सीसं वेठेसि सोभनं ॥

१४८.तनुं मनुञ्जम्पि अकासि सोभनं,
अनञ्जसाधारणलक्खणुज्जलं ।
विचित्तनानुत्तमभूसनेहि सो,
सुगन्धिगन्धुप्पलचन्दनादिना ॥

- १४९.विभूसितो तेन विभूसितङ्गिना,
तहिं निसिन्नो विमले सिलातले ।
सुरङ्गनासन्निभसुन्दरीहि सो,
पुरकखतो देवपतीव सोभति ॥
- १५०.सुद्धोदननरिन्देन पेसितं सासनुत्तमं ।
“पुत्तो ते पुत्त जातो”ति सुत्त्वान दीपदुत्तमो ॥
१५१. “ममंज्ज बन्धनं जातं” इति वत्त्वान तावदे ।
समिद्धं सब्बकामेहि अगमा सुन्दरं पुरं ॥
१५२. ठिता उपरिपासादे किसागोतमि तं तदा ।
राजेन्तं सतरंसिं व राजं दिस्वा कथे सिदं ॥
१५३. “येसं सूनु अयं धीरो या च जाया इमस्स तु ।
ते सब्बे निब्बुता नून सदा नूनगुणस्स वे” ॥
१५४. इतीदिसं गिरं सुत्वा मनुज्जं ताय भासितं ।
सज्जातपीतिया पीनो गच्छमानो सकालयं ॥
१५५. सीतलं विमलं हारिं हारं तं रतिवट्ठनं ।
पेसेत्वा सन्तिकं तस्सा ओमुज्चित्वान कण्ठतो ॥
१५६. पासादमभिरूहित्वा वेजयन्तं व सुन्दरं व ।
निपज्जि देवराजां व सयने सो महारहे ॥
१५७. सुन्दरी तं पुरकखत्वा सुरसुन्दरिसन्निभा ।
पयोजयिंसु नच्चानि गीतानि विविधानि पि ॥
१५८. पब्बज्जाभिरतो धीरो पञ्चकामे निरालयो ।
तादिसे नच्चगीते पि न रमित्वा मनोरमे ॥
१५९. निपन्नो विस्समित्वान ईसकं सयने तहिं ।
पल्लङ्कमा भुजित्वान महावीरो महीपति ॥
१६०. निसिन्नो व नेकप्पकारं विकारं,
पदिस्वान निहुपगानं वधूनं ।
गमिस्सामि दानीति उब्बिगचित्तो,

भवे द्वारमूलं पगन्त्वान रम्मं ॥

१६१. ठपेत्वान सीसं सुभुम्मारकस्मिं,
सुणिस्सामि धीरस्स सद्दन्ति तस्मिं ।
निपन्नं सुदन्तं पसादावहन्तं,
सहायं अमच्चं महापुञ्जवन्तं ॥

१६२. अच्छन्नसवनं छन्नं आमन्तेत्वा कथेसि दं ।
“आनेहि इति कप्पेत्वा कन्थकं नाम सिन्धवं ॥”

१६३. सो छन्नो पतिगण्हित्वा तं गिरं तेन भासितं ।
ततो गन्त्वान कप्पेत्वा सीघमा नेसि सिन्धवं ॥

१६४. अभिनिक्खमनं तस्स जत्वा वरतुरङ्गमो ।
तेन सज्जियमानो सो हेसारवमु दीरयि ॥

१६५. पत्थरित्वान गच्छन्तं सद्दं तं सकलं पुरं ।
सब्बे सुरगणा तस्मिं सोतुं ना दंसु कस्सचि ॥

१६६. अथ सो सज्जनानन्दो उत्तमं पुत्तमं त्तनो ।
पस्सित्वा पठमं गन्त्वा पच्छा बुद्धो भवामं हं ॥

१६७. चिन्तयित्वान एवं म्पि गन्त्वा जायानिवेसनं ।
ठपेत्वा पाददु म्मारे गीवं अन्तो पवेसिय ॥

१६८. कुसुमेहि समाकिण्णे देविन्दसयनूपमे ।
निपन्नं मातुया सद्धिं सयने सकमं त्रजं ॥

१६९. विलोकेत्वान चिन्तोसि इति लोकेकनायको ।
सचां हं देविया बाहुमं पनेत्वा ममं त्रजं ॥

१७०. गण्हिस्सामं न्तरायं म्पि करेय्य गमनस्स मे ।
पबुज्झित्वा महन्तेन पेमेने सा यसोधरा ॥

१७१. बुद्धो हुत्वा पुनां गम्म पस्सिस्सामी ति अत्रजं ।
नराधिपो तदा तम्हा पासादतलतो तरि ॥

१७२. पेसलाननकरद्धिपङ्कजा हासफेनभमुवीचिभासुरा ।

नेत्तनीलकमला यसोधराकोमुदी'व नयनालिपत्थिता ॥

१७३.समत्थो अस्स को तस्सा जहितुं देहसम्पदं ।
विन्दमानो विना धीरं ठितं परमिमुद्धनि ॥

१७४.‘‘अस्सो सामि मयानीतो कालं जान रथेसभ’’ ।
इति अब्रवि छन्नो सो भूपालस्स यसस्सिनो ॥

१७५.महीपति तदा सुत्वा छन्नेनो'दीरितं गिरं ।
पासादा ओतरित्वान गन्त्वा कन्थकसन्तिकं ॥

१७६.तस्सि'दं वचनं भासि सब्बसत्तहिते रतो ।
‘‘कन्थक'ज्जे'करत्ति मा तारेहि’’ सनरामरं ॥

१७७.लोकमु'त्तारयिस्सामि बुद्धो हुत्वा अनुत्तरो ।
भवसागरतो घोरजरादिमकराकरा ॥’’

१७८.इदं वत्वा तमा'रुह सिन्धवं सङ्ख'सन्निभं ।
गाहापेत्वान छन्नेन सुदळ्हं तस्स वालधिं ॥

१७९.पत्त्वान सो महाद्वारसमीपं समचिन्तयि ।
भवेय्य विवटं द्वारं येन केनचि नो सचे ॥

१८०.वालधिं गहितेनेव सद्धिं छन्नेन कन्थकं,
निष्पीळयित्वा सत्थीहि इममच्चुगगतं सुभं ।
उल्लङ्घित्वान पाकारं गच्छामी'ति महब्बलो ॥

१८१.तथा थामबलूपेतो छन्नो'पि तुरगुत्तमो ।
विसुं विसुं विचिन्तेसुं पाकारं समतिक्कमं ॥

१८२.तस्स चित्तं विदित्वान मोदिता गमने सुभे ।
विवरिसु तदा द्वारं द्वारे'धिग्गहिता सुरा ॥

१८३.तं सिद्धत्थम'सिद्धत्थं करिस्सामी'ति चिन्तिय ।
आगन्त्वा तस्सि'दं भासि अन्तलिक्खे द्वितन्तिको ॥

१८४.‘‘मा निक्खमि महावीर इतो ते सत्तमे दिने ।
दिब्बं तु चक्करतनं अद्धा पातुभविस्सति ॥’’

१८५.इच्चेवं वुच्चमानो सो अन्तकेन महायसो ।
“कोसि त्वमि”ति”तं भासि मारो च”त्तानमा”दिसि ॥

१८६.“मारजानाम”हं मय्हं दिब्बचक्कस्स सम्भवं ।
गच्छ त्वमि”ध मा तिद्ध न”म्हि रज्जेनमत्थिको ॥

१८७.सब्बं दससहस्सिम्मि लोकधातुम”हं पन ।
उन्नादेत्वा भविस्सामि बुद्धो लोकेकनायको ॥”

१८८.एवं वुत्ते महासत्ते अत्तनो गिरमु”त्तरिं ।
गाहापेतुम”सक्कोन्तो तत्थे”व”न्तरधायि”सो ॥

१८९.पापिमस्स इदं वत्वा चक्कवत्तिसिरिम्मि च ।
पहाय खेपिण्डं”व पच्चुससमये वसिं ॥

१९०.गच्छन्तम”भिपूजेतुं समागन्त्वान तावदे ।
रतनुक्कासहस्सानि धारयन्ता मरू तहिं ॥

१९१.पच्छतो पुरतो तस्स उभोपस्सेसु गच्छरे ।
तत्थे”व अभिपूजेन्ता सुपण्णा च महोरगा ॥

१९२.सुविपुलसुरसेना चारुलीलाभिरामा,
कुसुमसलिलधारा वस्सयन्ता नभम्हा ।
इहहि दससहस्सी चक्कवाळा गता ता,
सुखुमतनुतमेतोदग्गुदग्गा चरन्ति ॥

१९३.यस्मिं सुगन्धवरपुष्फसुधूप चुण्ण,
हेमद्धजप्पभुतिभासुरचारुमग्गे ।
गच्छं महाजववरङ्गं तुरंग राजा,
गन्तुं न सक्खि जवतो कुसुमादिलग्गो ॥

१९४.इत्थं तम्हि पथे रम्मे वत्तमाने महामहे ।
गच्छन्तो रत्तिसेसेन तिसयोजनमज्जसे ॥

१९५.पत्त्वा”नोमानदीतीरं पिड्डितो तुरगस्स सो ।
ओतरित्वान विमले सीतले सिकतातले ॥

१९६.विस्समित्वा इदं वत्वा “गच्छाही”ति सकं पुरं ।

आभरणानि आदिय छन्ने'मं गुरगम्पि च ॥''

१९७.ठितो तस्मिं महावीरो अच्चन्त निसिता'सिना ।
सुगन्धवासितं मोळिं छेत्वा'नुक्खिपि अम्बरे ॥

१९८.चारुहेमसुमुग्गेन केसधातुं नभुगतं ।
पूजनत्थं सहस्सक्खो सिरसा सम्पटिच्छिय ॥

१९९.विलोचनानन्दकरिन्दनीलमयेहि चूळामणि चेतियं सो ।
पतिट्ठपेसा'मलतावतिंसे उब्बेधतो योजनमत्तमग्गा ॥

२००.उत्तमट्ठपरिक्खारं धारेत्वा ब्रह्मुनाभतं ।
अम्बरे'च पविज्झित्थ वरं दुस्सयुगम्पि च ॥

२०१.तमा'दाय महाब्रह्मा ब्रह्मलोके मनोरमं ।
द्वादसयोजनुब्बेधं दुस्सथूपं अकारयि ॥

२०२.नामेना'नुपियं नाम गन्त्वा अम्बवनं तहिं ।
सत्ताहं वीतिनामेत्वा पब्बज्जासुखतो ततो ॥

२०३.गन्त्वाने'कदिनेने'व तिसयोजनमज्जसं ।
पत्वा राजगहं धीरो पिण्डाय चरि सुब्बतो ॥

२०४.इन्दनीलसिलाया'पि कता पाकारगोपुरा ।
हेमचला'व दिस्सन्ति तस्सा'भागि तहिं तदा ॥

२०५.क्रो'यं सक्को नुखो ब्रह्मा मारो नागो'तिआदिना ।
भिय्यो कोतुहळप्पत्तो पदिस्वा तं महाजनो ॥

२०६.पविसित्वा गरहेतून भत्तं यापनमत्तकं ।
युगमत्तं'व पेक्खन्तो गच्छन्तो राजवीथियं ॥

२०७.मथितं मेरुमन्थेन समुद्धं'व महाजनं ।
तम्हा सो आकुली कत्वा गन्त्वा पण्डवपब्बतं ॥

२०८.ततो तस्से'व छायाय भूमिभागे मनोरमे ।
निसिन्नो मिस्सकं भत्तं परिभुज्जितुमा'रभि ॥

- २०९.पच्चवेक्खणमत्तेन अन्तसप्पं निवारिस ।
देहवम्मिकतो धीरो निक्खमन्तं महब्बलो ॥
- २१०.भुत्वान बिम्बिसारेन नरिन्देन नरासभो ।
निमन्तिनो'पि रज्जेन उपगन्त्वान'नेकधा ॥
- २११.पटिक्खपिय तं रज्जं अथ तेना'भियाचितो ।
धम्मं देसेहि मय्हन्ति बुद्धो हुत्वा अनुत्तरो ॥
- २१२.दत्त्वा पटिज्जं मनुजाधिपस्स धीरो'पगन्त्वान पधानभूमिं ।
अनज्जसाधारणदुक्करानि कत्वा ततो किञ्चि अपस्समानो ॥
- २१३.ओळारिकन्नपानानि भुज्जित्वा देहसम्पदं ।
पत्त्वा'जपालनिग्रोधमूलं पत्तो सुरो विय ॥
- २१४.पुरत्था'भिमुखो हुत्वा निसिन्नो'सि जुतिन्धरो ।
देहवण्णेहि निग्रोधो हेमवण्णो'सि तस्स सो ॥
- २१५.समिद्धपत्थना एका सुजाता नाम सुन्दरी ।
हेमपातिं सपायासं सीसेना'दाय ओनता ॥
- २१६.तस्मिं अधिग्गहीतस्स रुक्खदेवस्स तावदे ।
बलिं दम्मी'ति गन्त्वान दिस्वा ता दीपदुत्तमं ॥
- २१७.दोवो'ति सज्जाय उदग्गचित्ता पायासपातिं पवरस्स दत्त्वा ।
“आसिंसना इज्झियथा हि मय्हं तुय्हमि सा सामि समिज्झितू'ति ॥”
- २१८.इच्चे'वं वचनं वत्त्वा गता तम्हा वरङ्गना ।
अथ पायासपातिं तं गहेत्वा मुनिपुङ्गवो ॥
- २१९.गन्त्वा नेरज्जरातीरं भूत्वा तं वरभोजनं ।
पटिसोतं पविस्सज्जि तस्सा पातिं मनोरमं ॥
- २२०.जन्तालिलपालिमननेत्तविलुम्पमानं,
सम्फुल्लसालवनराजिविराजमानं ।
देविन्दनन्दनवनं'वं भिनन्दनीय,
मु'य्यानमु'त्तमतरं पवरो'पगन्त्वा ॥

२२१. कत्वा दिवाविहारं सो सायणहसमये तर्हि ।
गच्छं केसरलीलाय बोधिपादपसन्तिकं ॥

२२२. ब्रह्मसुरासुरमहोरगपक्खिराज,
संसज्जितोरुवट्टुमे दिपदानमिन्दो ।
पायासि सोत्थियद्विजो तिणहारको तं,
दिस्वान तस्स अददा तिणमुट्ठियो सो ॥

२२३. इन्दिवरारविन्दादिकुसुमानम्बरा तर्हि ।
पतन्ती वुट्ठिधाराव गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२४. चारुचन्दनचुण्णादिधुपगन्धेहि नेकधा ।
अनोकासोसि आकासो गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२५. रतनुज्जलछत्तेहि चारुहेमद्धजेहि च ।
अनोकासोसि आकासो गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२६. वेलुक्खेपसहस्सेहि कीळन्तेहि मरूहिपि ।
अनोकासोसि आकासो गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२७. सुरदुन्दुभिवज्जानि करोन्तेहि मरूहिपि ।
अनोकासोसि आकासो गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२८. सुरङ्गनाहि सङ्गिति गायन्तिहिपि नेकधा ।
अनोकासोसि आकासो गच्छन्ते दीपदुत्तमे ॥

२२९. मनोरमा किण्णरकिण्णरङ्गना,
मनोरमङ्गा उरगोरगङ्गना ।
मनोरमा तम्हि च नच्चगीतियो,
मनोरमानेकविधा पवत्तयुं ॥

२३०. तदा महोघेव महामगेहि,
पवत्तमाने इति सो महायसो ।
तिणे गहेत्वा तिभवेकनायको,
उपागतो बोधिदुमिन्दसन्तिकं ॥

२३१. विहुमासितसेलगगरजताचलसन्निभं ।

कत्वा पदविखणं बोधिपादपं दिपदुत्तमो ॥

२३२.पुरत्थिमदिसाभागे अचले रणधंसके ।
महीतले ठितो धीरो चालेसि तिणमुट्टियो ॥

२३३.विद्दसहत्थमत्तो सो पल्लङ्को आसि तावदे ।
अथ नं अब्भुतं दिस्वा महापज्जो विचिन्तयि ॥

२३४.‘‘मंसलोहितमट्ठि च नहारू च तचो च मे ।
कामं सुस्सतु नेवा‘हं जहामि वीरियं’’इति ॥

२३५.आभुजित्वा महावीरो पल्लङ्कम‘पराजितं ।
पाचिनाभिमुखो तस्मिं निसीदि दीपदुत्तमो ॥

२३६.देवदेवस्स देविन्दो सङ्खमा‘दाय तावदे ।
वीसुत्तरसतुब्बेधं धमयन्तो तहिं ठितो ॥

२३७.दुतियं पुण्णचन्दं‘व सेतच्छत्तं तियोजनं ।
धारयन्तो ठितो सम्मा महाब्रह्मा सहम्पति ॥

२३८.चारुचामरमा‘दाय सुयामो‘पि सुराधिपो ।
वीजयन्तो ठितो तत्थ मन्दं मन्दं तिगावुतं ॥

२३९.बेलुवं वीणमा‘दाय सुरोपज्जसिखक्खयो ।
नानाविधलयोपेतं वादयन्तो तथा ठितो ॥

२४०.श्रुतिगीतानि गायन्तो नाटकीहि पुरक्खतो ।
तथे‘व‘ट्ठासि सो नागराजा कालक्खयो‘पि च ॥

२४१.गहेत्वा हेममज्जुसा सुरपुण्फेहि पूरिता ।
पूजयन्ता‘व अट्ठंसु बत्तिसा‘पि कुमारिका ॥

२४२.सेन्देवसङ्केहि तेहि इत्थं महामहे ।
वत्तमाने तदा मारो पापिमा इति चिन्तयि ॥

२४३.‘‘अतिक्कमितुकामो‘यं कुमारो विसयं मम ।
सिद्धत्थो अथ सिद्धत्थं करिस्सामी’ति तावदे ॥

२४४ मापेत्व भिसनतरोरुसहस्सबाहुं,
 सङ्गय्ह तेहि जलिता विविधायुधानि ।
 आरुय्ह चारु दिरदं गिरिमेखलाक्खं,
 चण्डं दियट्ठुसतयोजनमायतं तं ॥

२४५ ज्ञानाननायं नलवण्णसिरोरुहाय,
 रत्तोरुवट्ठबहिनिगतलोचनाय ।
 दट्ठोद्धिंसनमुखायुं रगब्भुजाय,
 सेनाय सो परिवुतो विविधायुधाय ॥

२४६ तत्थोपगम्म अतिभीमरमं रवन्तो,
 सिद्धत्थमेथ इति गणहथ बन्धथेमं ।
 आणापयं सुरगणं सहदस्सनेन,
 चण्डानीलुगतपिचुं पलापयित्थ ॥

२४७ आम्भीरमेघरवसन्तिभवण्डनादं,
 वातंच मापिय ततो सुभगस्स तस्स ।
 कण्णम्मि वीवरवरस्स मनोरमस्स,
 नो आसियेव चलितुं पभु अन्तकोथ ॥

२४८ संवट्ठुवट्ठिजवसन्तिभीमघोर,
 वस्सं पवस्सिय ततो दकबिन्दुकम्मि ।
 नासक्खि नेतुमं तुलस्स समीपकम्मि,
 दिस्वा तमं भूतमं थोपि सुदुम्मुखो सो ॥

२४९ अच्चन्तभीमनळअच्चिसमुज्जलोरु,
 पासानभस्मकललायुधवस्सधारा ।
 अङ्गारपज्जलितवालुकवस्सधारा,
 वस्सापयित्थ सकलानि इमानि तानि ॥

२५० मारानुभावबलतो नभतोपगन्त्वा,
 पत्वान पुज्जसिखरुगतसन्तिकं तु ।
 मालागुळप्पभूतिभावगतानिंथापि,
 लोकन्तरेव तिमिरं तिमिरं सुघोरं ॥

२५१ मापेत्व मोहतिमिरम्मि हतस्स तस्स,
 देहप्पभागि सतरंसिसतोदितं व ।

जातं मनोरमतरं अतिदस्सनीय,
मांलोकपुञ्जमंवलोकिय पापधम्मो ॥

२५२क्रोपोपरत्तवदनो भुकुटिप्पवारा,
अच्चन्तभिंसनविरूपकवेसधारी ।
अच्चन्ततिण्णतरधारमसङ्गमेव,
चक्कायुधं चरतरं अपि मेरुराजं ॥

२५३सङ्खण्डयन्तमिंव थूलकलीरकण्डं,
विस्सज्जि तेनंपि न किञ्चि गुणाकरस्स ।
कातुं पटुत्तमुंपगञ्छि ततो तमेतं,
गन्त्वा नभा कुसुमछत्ततमांग सीसं ॥

२५४विस्सज्जितांपि सेनाय सेलकूटानलाकुला ।
पगन्त्वा नभसा मालागुलत्तं समुपागता ॥

२५५तम्पि दिस्वा ससोको सो गन्त्वा धीरस्स सन्तिकं ।
पापुणाति ममेवायं पल्लङ्को अपराजितो ॥

२५६इतो उट्ठह पल्लङ्का इतिंभासित्थ धीमतो ।
कतकल्याणकम्मस्स पल्लङ्कत्थाय मार ते ॥

२५७क्रो सक्खीति पवुत्तो सो इमे सब्बेति सक्खिनो ।
सेनायांभिमुखं हत्थं पसारेत्वान पापिमा ॥

२५८घोरनादेनंहं सक्खि अहं सक्खीति तायंपि ।
सक्खिभावं वदापेत्वा तस्सेवं समुदीरयि ॥

२५९क्रो ते सिद्धत्थ सक्खीति अथ तेनांतुलेनंपि ।
ममेत्थ सक्खिनो मार नसन्तिंति सचेतना ॥

२६०रत्तमेघोपनिक्खन्तहेमविज्जुवभासुरं ।
नीहरित्वा सुरत्तम्भा चीवरा दक्खिणं करं ॥

२६१भूमियांभिमुखं कत्वा कस्मा पारमिभूमियं ।
उन्नादेत्वा निदानेवं निस्सद्दासीति भूमिया ॥

२६२मुञ्चापिते रवे नेकसते मेघरवे यथा ।

बुद्धनागबला नागं जानूहि सुपपतिद्धितं ॥

२६३.दिस्वानि'दानि गण्हाति'दानि गण्हाति चिन्तिय ।
सम्भिन्नदाठसण्णो'व हतदण्णो सुदुम्मुखो ॥

२६४.प्रहाया'युधवत्थानि'लङ्कारानि अनेकधा ।
चक्कवाळावला याव ससेनाय पलायि सो ॥

२६५.तं मारसेनं सभयं ससोकं पलायमानं इति देवसङ्घा ।
दिस्वान मारस्स पराजयो'यं जयो'ति सिद्धत्थ कुमारकस्स ॥

२६६.सम्मोदमानं अभिपूजयन्ता धीरं सुगन्धप्पभूतिहि तस्मिं ।
पुना'गता नेकथुतीहि सम्मा उग्घोसमाना छनवेसधारि ॥

२६७.एवं मारबलं धीरो विद्धंसेत्वा महब्बलो ।
आदिच्चे धरमाने'व निसिन्नो अचलासने ॥

२६८.यामस्मिं पठमे पुब्बेनिवासं जाण'मुत्तमो ।
विसोधेत्त्वान यामस्मिं मज्झिमे दिब्बलोचनं ॥

२६९.सो पटिच्चसमुप्पादे अथ पच्छिमयामके ।
ओतारेत्त्वान जाणंसं सम्मसन्नो अनेकधा ॥

२७०.लोकधातुसतं सम्मा उन्नादेत्वा'रुणोदये ।
बुद्धो हुत्त्वान सम्बुद्धोसम्बुद्धजलोचनो ॥

२७१.‘‘अनेकजातिसंसारं सन्धाविस्स'न्तिआदिना ।
उदाने'दं उदानेसि पीतिवेगेन सादिसो ॥

२७२.सल्लक्खेत्वागुणे तस्स पल्लङ्कस्स अनेकधा ।
ना ताव'उट्ठहिस्सामि इतो पल्लङ्कतो इति ॥

२७३.समापत्ती समापज्जी अनेकसतकोटियो ।
सत्था तत्थे'व सत्ताहं निसिन्नो अचलासने ॥

२७४.अज्जा'पि नून धीरस्स सिद्धत्थस्स यसस्सिनो ।
अत्थि कत्तब्बकिच्चज्हि तस्मा आसनमालयं ॥

२७५. नजहासी'ति एकच्चदेवताना'सि संसयं ।
जत्वा तासं वितक्कं तं समेतुं सन्तमानसो ॥
२७६. उट्ठाय हेमहंसो'व हेमवण्णो पभङ्करो ।
अब्भुगन्त्वा नभं नाथो अकासि पाटिहारियं ॥
२७७. वितक्कमे'वं इमिना मरूनं सम्मु'पसम्मा'निमिसेसि बोधिं ।
सम्पूजयन्तो नयनम्बुजेहि सत्ताहम'ट्ठासि जयासनञ्च ॥
२७८. सुभासुरस्मिं रतनेहि तस्मिं सवङ्कमन्तो वरचङ्कमस्मिं ।
मनोरमस्मिं रतनालयेहि'पि विसुद्धधम्मं विचिनं विसुद्धो ॥
२७९. मूलेजपालतरुराजवरस्स तस्स,
मारङ्गनानम'मलाननपङ्कजानि ।
सम्मा मिलापिय ततो मुचलिन्दमूले,
भोगिन्दचित्तकुमुदानि पबोधयन्तो ॥
२८०. मूले'पि राजयतनस्स तस्स तस्मिं समापत्तिसुखम्पि विन्दं ।
संवीतिनामेसि मनुञ्जवण्णो एकूनपञ्जासदिनानि धीमा ॥
२८१. अनोतत्तोदकं दन्तकट्टुनागलतामयं ।
हरीटकागदं भुत्वा देविन्देनाभतुत्तमं ॥
२८२. वानिजेहि समानीतं समत्थमधुपिण्डिकं ।
महाराजूपनीतम्हि पत्तम्हि पतिगण्हिय ॥
२८३. भोजनस्सावसानम्हि जपालतरुमूलकं ।
गन्त्वाधिगतधम्मस्स गम्भीरत्तमनुस्सरि ॥
२८४. महीसन्धारको वारिक्खन्धसन्निभको अयं ।
गम्भीरोधिगतो धम्मो मया सन्तो'तिआदिना ॥
२८५. धम्मगम्भीरतं धम्मराजस्स सरतो सतो ।
आसेवं तक्कणं धम्मं इमं मे पटिविज्झितुं ॥
२८६. वायमन्तो सम्पत्तयाचकानं मनोरमं ।
कन्तेत्वा उत्तमङ्गञ्च मोळिभूसनभूसितं ॥

२८७.सुवज्जितानि अक्खिनि उप्पाटेत्त्वान लोहितं ।
गळतो नीहिरित्वान भरियं लावण्णभासुरं ॥

२८८.अत्रजञ्च ददन्तेन कुलवंसप्पदीपकं ।
दानं नाम न दिन्नञ्च नत्थि सीलं अरक्खितं ॥

२८९.तथाहि सङ्खपालादिअत्तभावेसु जीवितं ।
मया परिच्चजन्तेन सीलभेदभयेन च ॥

२९०.खन्तिवादादिके नेकअत्तभावे अपूरिता ।
छेज्जादिं पापुनत्तेन पारमी नत्थि काचि मे ॥

२९१.तस्स मे विधमन्तस्स मारसेनं वसुन्धरा ।
न कम्पित्थ अयं पुब्बेनिवासं सरतोपि च ॥

२९२.विसोधेन्तस्स मे यामे मज्झिमे दिब्बलोचनं ।
न कम्पित्थ पकम्पित्थ पच्छिमे पन यामके ॥

२९३.पच्चयाकारजाणं मे तावदे पटिविज्झतो ।
साधुकारं ददन्तीं च मुञ्चमाना महारवं ॥

२९४.सम्पुण्णलापू विय कज्जिकाहि,
तक्केहि पुण्णं विय वाटिकां व ।
सम्मक्खितो वं ज्जनकेहि हत्थो,
वसाहि सम्पीत पिलोतिकां व ॥

२९५.किलेसपुज्जम्भरितो किलिट्ठो,
रागेन रत्तो अपि देसदुट्ठो ।
मोहेन मूळ्होति महब्बलेन,
लोको अविज्जानिकराकरोयं ॥

२९६.किन्नाम धम्मं पटिविज्झतेतं,
अत्थो हि को तस्सिंति देसनाय ।
एवं निरुस्साहमंगज्झि नाथो,
पजाय धम्मामतपानदाने ॥

२९७.निच्छारेत्वा महानादं ततो ब्रह्मा सहम्पती ।

नस्सति वत भो लोको इति लोको विनस्सति ॥

२९८.ब्रह्मसङ्घं समादाय देवसङ्घञ्च तावदे ।
लोकधातुसते सत्थु समीपं समुपागतो ॥

२९९.गन्त्वा महीतले जानुं निहच्च सिरसञ्जलिं ।
पग्गय्ह “भगवा धम्मं देसेतु” इति आदिना ॥

३००.याचितो तेन सम्बुद्धरविन्दवदनो जिनो ।
लोकधातुसतं बुद्धचक्खुना लोकयं तदा ॥

३०१.तस्मिं अप्परजक्खादिमच्चा दिस्वाति एत्तका ।
विभजित्वाथ ते सत्ते भब्बाभब्बवसेन सो ॥

३०२.अभब्बे परिवज्जेत्वा भब्बेवादाय बुद्धिया ।
उपनेतु जनोदानि सद्धाभाजनमत्तनो ॥

३०३.पूरेस्सामीति तं तस्स सद्धम्मामतदानतो ।
विस्सज्जि ब्रह्मसङ्घस्स वचनामतरंसियो ॥

३०४.ततो जपालोदयपब्बतोदितो,
महप्पभो बुद्धदिवाकरो नभे ।
मणिप्पभासन्निभभासुरप्पभो,
पमोचयं भासुरबुद्धरंसियो ॥

३०५.प्रमोदयन्तो उपकादयो तदा,
कमेन अट्टारसयोजनञ्जसं ।
अतिक्कमित्वान सुफुल्लपादपे,
विजम्भमानालिगणाभिकूजितं ॥

३०६.निरन्तरं नेकदिजुपकूजितं सुफुल्लपङ्केरुह गन्धवासितं गतो ।
यसस्सी मिगदायमुत्तमं तहिं तपस्सी अथ पञ्चवग्गिया ॥

३०७.देवातिदेवं तिभवेकनाथं,
लोकन्तदस्सिं सुगतं सुगतं ।
दिस्वान धीरं मुनिसीहराजं,
कुमन्तणं ते इति मन्तयिसु ॥

३०८. “भुत्त्वान ओळारिकअन्नपानं,
सुवण्णवण्णो परिपुण्णकायो ।
एतां वुसो यं समणो इमस्स,
करोम नांहे अभिवादनादिं ॥
३०९. अयं विसालन्वयतो ससूतो,
सम्भावनीयो भुवि केतुभूतो ।
पटिग्गहेतुं रहता सनं तु,
तस्मा सनं येवि ति पज्जपेम ॥”
३१०. जत्वा थ भगवा तेसं वितक्कं तिक्खबुद्धिया ।
मेत्तानिलकदम्बेहि मानकेतुं पधंसयी ॥
३११. समत्था नहि सण्ठातुं सकाय कतिकाय ते ।
अकंसु लोकनाथस्स वन्दनादीनि धीमतो ॥
३१२. बुद्धभावं अजानन्ता मुनयो मुनिराजिनो ।
आवुसो वादतो तस्स केवलं समुदीरयुं ॥
३१३. अथ लोकविदू लोकनाथो तेसमु “दीरथ ।
आवुसोवादतो नेव सत्थुनो” समुदीरयि ॥
३१४. “भिक्खवे अरहं सम्मा सम्बुद्धो ति तथागतो” ।
बुद्धभावं पकासेत्वा अत्तनो तेसमुत्तमो ॥
३१५. निसिन्नो तेहि पज्जत्ते दस्सनेय्युत्तमासने ।
ब्रह्मनादेन ते थेरे सीलभूसनभूसिते ॥
३१६. आमन्तेत्त्वान ब्रह्मानं नेककोटिपुरक्खतो ।
धम्मचक्कं पवत्तेन्तो देसनारंसिना तदा ॥
३१७. मोहन्धकाररासिम्पि हन्त्वा लोके मनोरमं ।
धम्मालोकं पदस्सेत्वा वेनेय्यम्बुजबुद्धिया ॥
३१८. मिगकाननसङ्घातो रणभूमितले इति ।
राजा महानुभावो वधम्मराजा विसारदो ॥
३१९. देसनासिं समादाय धीभुजेन मनोरमं ।

वेनेय्यजनबन्धुनं महानत्थकरं सदा ॥

३२०.किलेसारी पदाळेत्वा सद्धम्मजयदुन्दुभिं ।
पहरित्वान सद्धम्मजयकेतुं सुदुज्जयं ॥

३२१.उस्सापेत्त्वान सद्धम्मजयत्थुणुत्तमं सुभं ।
पतिट्ठापिय लोकेकराजा हुत्वा सिवङ्करो ॥

३२२.पमोचेत्त्वान जनतं ब्रहासंसारबन्धना ।
निब्बाणनगरं नेतुकामो लोकहिते रतो ॥

३२३.सुवण्णाचलकूटं व जङ्गमं चारुदस्सनं ।
पत्तो रुवेलगामिं तं अज्जसं व सुरज्जसं ॥

३२४.भद्वगियभूपालकुमारे तिसमत्तके ।
मग्गत्तयामतरसं पायेन्वा रसमुत्तमं ॥

३२५.प्रब्बज्जमुत्तमं दत्वा लोकस्स त्थाय भिक्खवो ।
उय्योजेत्त्वान सम्बुद्धो चारिकं चरथाति ते ॥

३२६.गन्त्वो रुवेलं जटिलानमन्तो-
जटा च छेत्त्वान जटा बहिद्धा ।
पापेत्व अग्गज्जसमुत्तमो ते,
पुरक्खतो इन्दु व तारकाभि ॥

३२७.पुरक्खतो तेहि अनासवेहि,
छब्बण्णरंसाभरनुत्तमेहि ।
दिसङ्गनायो अतिसोभयन्तो,
पक्खीनमक्खीनि पि पीणयन्तो ॥

३२८.दिन्नं पटिज्जं समनुस्सरन्तो,
तं बिम्बिसारस्स महायसस्स ।
मोचेतुकामो वरराजवंसं,
धजूपमानस्स गुणालयस्स ॥

३२९.सिखण्डिमण्डलारद्धनच्चं लट्ठिवनव्हयं ।
उय्यानमंगमा नेकतरुसण्डाभिमण्डितं ॥

३३०. बिम्बिसारनरिन्दो सो'गतभावं महेसिनो ।
सुणित्वा पीतिपामोज्जभूसनेन विभूसितो ॥

३३१. तमु'य्यानु'पगन्त्वान महामच्चपुरक्खतो ।
सत्थुपादारविन्देहि सोभयन्तो सिरोरुहे ॥

३३२. निसिन्नो बिम्बिसारं तं सद्धम्मअमतम्बुना ।
देविन्दगीयमानगवण्णो वण्णाभिराजितो ॥

३३३. देवदानवभोगिन्दपूजितो सो महायसो ।
रम्मं राजगहं गन्त्वा देविन्दपुरसन्निभं ॥

३३४. नरिन्दगेहं आनीतो नरिन्देन सरासभो ।
भोजनस्सा'वसानम्हि चालयन्तो महामहिं ॥

३३५. प्रतिगण्हिय सम्फुल्लतरुराजविराजितं ।
रम्मं वेलुवनारामं विलोचन रसायनं ॥

३३६. सितपुलिनसमूहच्छन्नभालङ्कतस्मिं,
सुरभिकुसुमगन्धाकिण्णमन्दानिलस्मिं ।
विविधकमलमालालङ्कतम्बासयस्मिं,
विपुलविमलतस्मिं वल्लियामण्डपस्मिं ॥

३३७. सुरनरमहनीयो चारुपादारविन्दो,
विमलकमलनेत्तो कुन्ददन्ताभिरामो ।
गुणरतनसमुद्घो नाथनाथो मुनिन्दो,
कणककिरणसोभो सोमसोम्माननो सो ॥

३३८. विमलपवरसीलक्खन्धवारञ्च कत्वा,
रुचिरवरसमाधीकुन्तमु'स्सापयित्वा ।
तिखिणतरसुभगं बुद्धजाणोरुकण्डं,
विहरति भमयन्तो कामम'ग्गा विहारा ॥

३३९. तदा सुद्धोदनो राजा'पुत्तो सम्बोधिमुत्तमं ।
पत्वा पवत्तसद्धम्मचक्को लोकहिताय मे ॥

३४०. राजगहं'च निस्साय रम्मे वेलुवने'धुना ।

वसती'ति सुणित्वान बुद्धभूतं सकत्रजं ॥

३४१ द्रुक्कामो नवक्खत्तुं नवामच्च महेसिनो ।
नवयोधसहस्सेहि सद्धिं पेसेसि सन्तिकं ॥

३४२ गन्त्वा ते धम्मराजस्स सुत्वा'नोपमदेसनं ।
उत्तमत्थं लभित्वान सासनम्पि नपेसयुं ॥

३४३ तेस्वे'कम्पि अपस्सन्तो कालुदायिं सुभारतिं ।
आमन्तेत्वा महामच्चं पब्बज्जाभिरतं सदा ॥

३४४ 'सुगततरतनं नेत्वा मम नेत्तरसायनं ।
येन केनचु'पायेन करोही'ति तम'ब्रवी ॥

३४५ अथ योधसहस्सेन तम्पि पेसेसि सो'पि च ।
गन्त्वा सपरिसो सत्थु सुत्वा सुन्दरदेसनं ॥

३४६ अरहत्तज्जसं पत्वा पब्बजित्वा नरासभं ।
नमस्सन्तो स सम्बुद्धं पग्गय्ह सिरसज्जलिं ॥

३४७ 'वसन्तकालज्जनीतातिरत्तवण्णाभिरामङ्कुरपल्लवानि ।
सुनीलवण्णुज्जलपत्तयुत्ता साखासहस्सानि मनोरमानि ॥

३४८ विसिद्धगन्धाकुलफालिफुल्लनानाविचित्तानि महीरुहानि ।
सुचित्तनानामिगपक्खिसङ्घसङ्गीयमानुत्तमकाननानि ॥

३४९ सुनीलसातोदकपूरितानि सुनादिकादम्बकदम्बकानि ।
सुगन्धेन्दीवरकल्लहारा रविन्दरत्तम्बुजभूसितानि ॥

३५० तीरन्तरे जातदुमेसु पुष्पकिज्जक्खराजीहि विराजितानि ।
मुत्तातिसेतामलसेकतानि रम्मानि नेकानि जलासयानि ॥

३५१ मनुज्जवेळुरियकञ्चुकानिवगुण्ठितानि'च सुसहलेहि ।
सुनीलभूतानि महीतलानि नभानि मन्दानिल सङ्कुलानि ॥

३५२ अनन्तभोगेहि जनेहि फीतं,
सुराजधानिं कपिळाभिधानिं ।
गन्तुं भदन्ते समयो'तिआदिं,

संवण्णि वण्णं गमनञ्जसस्स ॥

३५३ सुवण्णनं तं सुगतो सुणित्वा,
 “वण्णेसि वण्णं गमनस्सु” दायि ।
 किन्नु “ति भासित्थ ततो उदायि,
 कथेसि” दं तस्स सिवङ्करस्स ॥

३५४ “भन्ते पिता दस्सनमि” च्छते ते,
 सुद्धोदनो राजवरो यसस्सी ।
 तथागतो लोकहिते कनाथो,
 करोतु सज्जातकसङ्गहन्ति ॥”

३५५ सुणित्वा मधुरं तस्स गिरं लोकहिते रतो ।
 “साधु” दायि करिस्सामि जातकानन्ति सङ्गहं ॥”

३५६ जङ्गमो हेममेरू” व रत्तकम्बललङ्कतो ।
 विमलो पुण्णचन्दो” व तारकापरिवारितो ॥

३५७ सद्धिं वीससहस्सेहि सन्तचित्तेहि तादिहि ।
 गच्छन्तो सिरिसम्पन्नो अज्जसे सट्ठियोजने ॥

३५८ दिने दिने वसित्वान योजने योजने जिनो ।
 द्वीहि मासेहि सम्पत्तो बुद्धो जातपुरं वरं ॥

३५९ बुद्धं विसुद्धकमलाननसोभमानं,
 बालंसुमालिसतभानुसमानभानुं ।
 चक्कङ्कितोरुचरणं चरणाधिवासं,
 लोकत्तयेकसरणं अरणगकायं ॥

३६० सम्पुण्णहेमघटतोरणधूमगन्ध,
 मालेहि वेणुपणवादिहि दुन्दुभीहि ।
 चित्तेहि छत्तधजचामरवीजनीहि,
 सुद्धोदनादिवनिपा अभिपूजयिंसू ॥

३६१ सुसज्जितं पुरं पत्वा मुनिन्दो तं मनोरमं ।
 सुगन्धिपुप्फकिञ्जकखालङ्कतोरुतलाकुलं ॥

३६२. सुफुल्लजलजाकिण्ण अच्छोदकजलालयं ।
मयूरमण्डलारद्ध रङ्गेहि च विराजितं ॥

३६३. चारुचङ्कमपासाद लतामण्डपमण्डितं ।
पावेक्खि पवरो रम्मं निग्रोधाराममुत्तमं ॥

३६४. “अम्हाकमे’ससिद्धत्थो पुत्तो नत्तो’ति’ आदिना ।
चिन्तयित्वान सज्जातमानसत्थद्धसाकिया ॥

३६५. दहरे दहरे राज कुमारे इदम’ब्रवुं ।
“तुम्हे वन्दथ सिद्धत्थं नवन्दाम मयन्ति तं ॥”

३६६. इदं वत्वा निसीदिसु कत्वा ते पुरतो ततो ।
अदन्तदमको दन्तो तिलोकेकविलोचनो ॥

३६७. तेसं अज्झासयं जत्वा “न मं वन्दन्ति जातयो ।
हन्द वन्दापयिस्सामि’दानि नेसन्ति” तावदे ॥

३६८. अभिज्जा पादकज्झानं समापज्जित्वा ज्ञानतो ।
वुट्ठाय हेमहंसो’व हेमवण्णो पभङ्करो ॥

३६९. अब्भुगन्त्वा नभं सब्बसत्तनेत्तरसायनं ।
गण्डम्बरुक्खमूलस्मिं पाटिहारियसन्निभं ॥

३७०. असाधारणम’ज्जेसं पाटिहारियमु’त्तमं ।
रमनीयतरे तस्मिं अकासि मुनिपुङ्गवो ॥

३७१. दिस्वा तम’ब्भुतं राजा सुद्धोदनोनरासभो ।
सज्जातपीतिपामोज्जो सक्यवंसेकनायको ॥

३७२. सत्थुपादारविन्देहि सके चारुसिरोरुहे ।
भूसिते’कासि ते सब्बे साकिय’ अकरुं तथा ॥

३७३. धीरो पोक्खरवस्सस्स अवसाने मनोरमं ।
धम्मवस्सं पवस्सेत्वा सत्तचित्तावनुगतं ॥

३७४. महामोहरजं हन्त्वा ससङ्खो दुतिये दिने ।
पवेक्खि सपदानेन पिण्डाय पुरमु’त्तमं ॥

३७५ तस्स पादारविन्दानि रविन्दानि अनेकधा ।
उगगन्त्वा पतिगण्हिं सु अक्कन्तक्कन्तठानतो ॥

३७६ देहजोतिकदम्बेहि गोपुरट्टालमन्दिरा ।
पिञ्जरत्तं गता तस्मिं पाकारप्पभूति तदा ॥

३७७ चरन्तं पविसित्वान पिण्डाय पुरवीथियं ।
लोकालोककरं वीरं सन्तं दन्तं पभङ्करं ॥

३७८ प्रसादजनके रम्मे पासादे सा यसोधरा ।
सीहपञ्जरतो दिस्वा ठिता पेमपरायणा ॥

३७९ भूसने मणिरंसीहि भासुरं राहुलं वरं ।
आमन्तेत्वा पदस्सेत्वा “तुहमे” सो पिता” ति तं ॥

३८० निकेतमुं पसङ्कम्म सुद्धोदनयसस्सिनो ।
वन्दित्वा तमं नेकाहि इत्थीहि परिवारिता ॥

३८१ “देव देविन्दलीलाय पुत्तो ते” ध पुरे पुरे ।
चरित्वा चरते दानि पिण्डाया” ति घरे घरे” ॥

३८२ पवेदेसि पवेदेत्वा गमा मन्दिरमं त्तनो ।
आनन्दजलसन्दोह पूरितो रुचिलोचना ॥

३८३ ततो सेसनरिन्दानं इन्दो इन्दोव लङ्कतो ।
कम्पमानो पगन्त्वान वेगेन जिनसन्तिकं ॥

३८४ “सक्यपुङ्गव ते ने” स वंसो मा चर मा चर ।
वंसे पुत्ते कराराजा” पि न पिण्डाय चरी पुरे ॥”

३८५ इति वुत्ते नरिन्देन मुनिन्दो गुणसेखरो ।
“तुहमे” सो महाराज वंसो मय्हं पनं न्वयो ॥

३८६ बुद्धवंसो” ति सम्बुद्धवंसं तस्स पकासयी ।
अथो तस्मिं ठितोयेव देसेन्तो धम्ममुं त्तिरिं ॥

३८७ “उत्तिट्ठे नप्पमज्जेय्य धम्ममिं” च्चादिमुं त्तमं ।
गाथं मनोरमं वत्वा सोतूनं सिवमां वहं ॥

- ३८८.दस्सनगरसं दत्त्वा सन्तप्पेत्वा तमुत्तमो ।
तेनाभियाचितो तस्स निकेतं समुपागतो ॥
- ३८९.सद्धिं विससहस्सेहि तादीहि दिपदुत्तमं ।
मधुरोदनपानेन सन्तप्पेत्वा महीपति ॥
- ३९०.चुळामणीमरीचीहि पिञ्जरञ्जलिकेहि तं ।
राजुहि सह वन्दित्वा निसीदि जिनसन्तिके ॥
- ३९१.तापि नेकसता गन्त्वा सुन्दरा राजसुन्दरी ।
नरिन्देन अनुज्जाता निसिदिंसु तहिं तदा ॥
- ३९२.देसेत्वा मधुरं धम्मं तिलोकतिलको जिनो ।
अहम्पज्ज न गच्छेय्यं सवे बिम्बाय मन्दिरं ॥
- ३९३.दयाय हृदयं तस्सा फालेय्याति दयालयो ।
सावकगयुगं गच्छ मन्दिरं पितरा गतो ॥
- ३९४.निसीदि पविसित्वान बुद्धो बुद्धासने तहिं ।
छब्बण्णरंसिजालेहि भासुरन्तोव भानुमा ॥
- ३९५.मनोसिलाचुण्णसमानदेहमरीविजालेहि विराजमाना ।
पकम्पिता हेमलताव बिम्बा बिम्बधरा सत्थु समीपमाग ॥
- ३९६.सत्थु पादेसु सम्फस्ससीतलुत्तमवारिना ।
निब्बापेसि महासोकपावकं हृदयिन्धने ॥
- ३९७.राजा सत्थु पवेदेसि बिम्बायाति बहुं गुणं ।
मुनिन्दोपि पकासेसि चन्दकिण्णरजातकं ॥
- ३९८.तदा नन्दकुमारस्स सम्पत्ते मङ्गलत्तये ।
विवाहो अभिसेको च इति गेहप्पवेसनं ॥
- ३९९.मङ्गलानं पुरेयेव पब्बाजेसि पभङ्करो ।
अनिच्छन्तंव नेत्वा तं आरामं रम्ममुत्तमं ॥
- ४००.अत्तानमनुगच्छन्तं दायज्जत्थं सकत्रजं ।
कुमारं राहुलं चापि कुमाराभरणुज्जलं ॥

४०१:“सुखाव छाया ते मे”ति उगिरन्तं गिरं पियं ।
 “दायज्जं मे ददाही”ति दायज्जं मे ददाहि च” ॥

४०२आराममेव नेत्वान पब्बाजेसि निरुत्तरं ।
 सद्धम्मरतनं दत्त्वा दायज्जं तस्स धीमतो ॥

४०३निकखम्म तम्हा सुगतंसुमालि तहिं जन्तुसरोरुहानि ।
 सद्धम्मरंसीहि विकासयन्तो उपागतो राजगहं पुनापि ॥

४०४कुसुमाकुल सुन्दरतरुपवने पदुमुप्पल भासुरसरनिकरे ।
 पुथुचङ्कममण्डितसितसिकते सुभसीतवने विहरति सुगतो ॥

४०५तदा सुदत्तक्खयसेट्ठिसेट्ठो,
 बहूहि भण्डं सकटेहि गय्ह ।
 सावत्थितो राजगहे मनुज्जे,
 सहायसेट्ठिस्स घरूपगन्त्वा ॥

४०६तेनेव वुत्तो सुभगेन बुद्धो,
 जातोति लोके दिपदानमिन्दो ।
 सज्जातपीतीहि उदग्गचित्तो,
 रत्तिं पभातं इति मज्जमानो ॥

४०७निकखम्म तम्हा विगतन्धकारे,
 देवानुभावेन महापथमिहि ।
 गन्त्वान तं सीतवनं सुरम्मं,
 सम्पुण्ण चन्दं विराजमानं ॥

४०८तं दीपरुक्खं विय पज्जलन्तं,
 विलोचनानन्दकरं महेसिं ।
 दिस्वान तस्सुत्तमपादरागं,
 पटिग्गहेत्वा सिरसा सुधीमा ॥

४०९गम्भीरं निपुणं धम्मं सुणित्वा विमलं वरं ।
 सोतापत्तिफलं म्पत्वा सहस्सनय मण्डितं ॥

४१०निमन्तेत्वान सम्बुद्धं ससङ्गं लोकनायकं ।
 वण्णगन्धरसूपेतं दत्त्वा दानं सुखावहं ॥

- ४११.सत्थु आगमनत्थाय सावत्थिनगरं वरं ।
पटिञ्जं सो गहेत्वान गच्छन्तो अन्तरापथे ॥
- ४१२.योजने योजने वारु चित्तकम्मसमुज्जले ।
विहारे पवरे दत्त्वा कारापेत्वा बहुं धनं ॥
- ४१३.सावत्थिं पुन'रागन्त्वा पासादसतमण्डितं ।
तोरणङ्घ्रिकपाकारगोपुरादिविराजितं ॥
- ४१४.पुरं अपहसन्तं'व देविन्दस्सा'पि सब्बदा ।
सब्बसम्पत्तिसम्पन्नं नच्चगीतादिसोभितं ॥
- ४१५.क्रस्मिं सो विहरेय्या'ति भगवा लोकनायको ।
समन्तानुविलोकेन्तो विहारारहभूमिकं ॥
- ४१६.जेतराजकुमारस्स उय्यानं नन्दनोपमं ।
छायूदकादिसम्पन्नं भूमिभागं उदक्खिय ॥
- ४१७.हिरञ्जकोटिसन्थारवसेने'व महायसो ।
किणित्वा पवरे तम्हि नरामरमनोहरे ॥
- ४१८.निच्चं किङ्किणिजालनादरुचिरं सिङ्गीव सिङ्गाकुलं,
रम्मंनेकमणीहि छन्नछदनं आमुत्तमुत्तावलं ।
नानारागवितान भासुरतरं पुप्फादिनां'लङ्कत,
चित्रं गन्धकुटिं वरं सुविपुलं कारेसि भूसेखरं ॥
- ४१९.जिनत्रजानम्पि विसालमालयं,
विताननानासयनासनुज्जलं ।
सुमण्डितं मण्डपवङ्कमादिना,
विलुम्पमानं मनलोचनं सदा ॥
- ४२०.अथापि सण्हामलसेतवालुकं,
सवेदिकाचारुविसालमालकं ।
जलासयं सात'तिसीतलोदकं,
सुगन्धिसोगन्धिकपङ्कजाकुलं ॥
- ४२१.सुफुल्लसालासनसोगनाग,

पुन्नागपूगादिविराजमानं ।
मनोरमं जेतवनाभिधानं,
कारापयी सेट्ठि विहारसेट्ठं ॥

४२२ विसालकेलासधराधरुत्तमा-
भिरामपाकारफनिन्दगोपितो ।
जनस्स सब्बाभिमनत्थसाधको,
विहारचिन्तामणि सो विराजिते ॥

४२३ ततो आगमनत्थाय मुनिन्दं नाथपिण्डिको ।
दूतं पाहेसि सो सत्था सुत्वा दूतस्स सासनं ॥

४२४ महता भिक्खुसङ्घेन तदा तम्हा पुरक्खतो ।
निक्खमित्वा नुपुब्बेन पत्तो सावत्थिमुत्तमं ॥

४२५ समुज्जलानि नेकानि धजानादाय सुन्दरा ।
कुमारा पुरतो सत्थु निक्खमिंसु सुरा यथा ॥

४२६ निक्खमिंसु ततो तेसं पच्छतो तरुणङ्गना ।
चारुपुण्णघटादाय देवकञ्जा यथा तथा ॥

४२७ पुण्णपातिं गहेत्त्वान सेट्ठिनो भरिया तथा ।
सद्धिं नेकसतित्थिहि नेकालङ्कारलङ्कता ॥

४२८ महासेट्ठि महासेट्ठिसतेहि सह नायकं ।
अब्भुग्गञ्छि महावीरं पूजितो तेहि नेकधा ॥

४२९ छब्बण्णरंसीहि मनोरमेहि,
पुरं वरं पिञ्जरवण्णभावं ।
नेन्तो मुनिन्दो सुगतो सुगतो,
उपाविसी जेतवनं विहारं ॥

४३० चातुदिसस्स सङ्घस्स सम्बुद्धपमुखस्स हं ।
इमं दम्मि विहारन्ति सत्थु चारुकरम्बुजे ॥

४३१ सुगन्धवासितं वारिं हेमभिङ्गारतो वरं ।
आकिरित्वा अदा रम्मं विहारं चारुदस्सनं ॥

- ४३२ सुरम्भं विहारं पटिग्गयह सेट्ठं,
 अनग्घे विचित्तासनस्मिं निसिन्नो ।
 जनिन्दानमिन्दो तिलोकेकनेत्तो,
 तिलोकप्पसादावहं तं मनुज्जं ॥
- ४३३ उदारानिसंसं विहारप्पदाने,
 अनाथप्पदानेन नाथस्स तस्स ।
 सुदत्ताभिधानस्स सेट्ठिस्स सत्था,
 यसस्सी हितेसी महेसी अदेसी ॥
- ४३४ उदारानिसंसं विहारप्पदाने,
 कथेतुं समत्थो विना भूरिपज्जं ।
 तिलोकेकनाथं नरो कोसि युत्तो,
 मुखानं सहस्सेहि नेकेहि चापि ॥
- ४३५ इति विपुलयसो सो तस्स धम्मं कथेत्वा,
 अपि सकलजनानं मानसे तोसयन्तो ।
 परममधुरनादं धम्मभेरिं महन्तं,
 विहरति पहरन्तो तत्थ तत्थूपगन्त्वा ॥
- ४३६ एवं तिलोकहितदेन महादयेन,
 लोक्कुत्तमेन परिभुत्तपदेसपन्तिं ।
 निच्चंसुरासुरमहोरगरक्खसादि,
 सम्पूजितं अहमिदानी निदस्ससिस्सं ॥
- ४३७ सद्धम्मरंसिनिकरेहि जिनंसुमालि,
 वेनेय्यपङ्कजवनानि विकासयन्तो ।
 वासं अकासि पवरो पठमम्हि वस्से,
 बाराणसिम्हि नगरे मिगकाननम्हि ॥
- ४३८ नानाप्यकाररतनापणपन्तिवीथि,
 रम्मे पुरे पवरराजगहाभिधाने ।
 वासं अकासि दुतिये ततिये चतुत्थे,
 वस्सेपि कन्ततरवेलुवनेव नाथो ॥
- ४३९ भूपालमोळिमणिरंसिविराजमानं,
 वेसालिनामविदितं नगरं सुरम्भं ।

निस्साय सक्यमुनिकेसरि पञ्चमम्ही,
वस्समिह वासमकरित्थ महावनस्मिं ॥

४४ फुल्लातिनीलविमलुप्पलचारुनेत्तो,
सिंगीसमानतनुजोतिहि जोतमानो ।
बुद्धो अनन्तगुणसन्निधि छट्ठवस्से,
वासं अका विपुलमङ्कुल पब्बतस्मिं ॥

४४ शम्भीरदुद्दसतरं मधुरं मरूनं,
देसेत्व धम्ममतुलो सिरिसन्निवासो ।
देविन्दसीतलविसालसिलासनस्मिं,
वस्समिह वासमं करी मुनि सत्तममिह ॥

४४ सुल्लारविन्दचरणो चरणाधिवासो,
सो सुंसुमारगिरिनामधराधरमिह ।
वासं अका परममारजि अट्ठमस्मिं,
वस्समिह कन्तरभेसकलावनमिह ॥

४४ ज्ञानामतातिबहुतित्थियसप्पदप्पं,
हन्त्वा तिलोकतिलको नवममिह वस्से ।
वासं अकासि रुचिरे अतिदस्सनीये,
कोसम्बिसिम्बलिवने जिनपक्खिराजा ॥

४४ क्षेसं महन्तकलहं समितुं यतीनं,
निस्साय वारणवरं दसममिह वस्से ।
पुप्फाभिकिण्णविपुलामलकाननस्मिं,
वासं अका मुनिवरो वरपारलेय्यो ॥

४४ धम्मामतेन जनतं अजरामरत्तं,
नेन्तो विलोचनमनोहरसुद्धदन्तो ।
नालाभिधानदिजगामवरे मुनिन्दो,
वासं अका अमितबुद्धि दसेकवस्से ॥

४४ द्वेरेज्ज चारुदिजगामसमीपभूते,
आरामके सुरभिपुप्फफलाभिरामे ।
सब्बज्जु सक्यमुनि बारसममिह वस्से,
वासं अकासि पुचिमन्ददुमिन्दमूले ॥

४४ ७कुल्लारविन्दवदनो रचिचारुसोभो,
लोकस्स अत्थचरियाय दयाधिवासो ।
वासं अका रुचिरचालियपब्बतस्मिं,
वीरो तिलोकगरु तेरसमम्हि वस्से ॥

४४ ८बन्धूकपुप्फसमपादकराभिरामो,
धम्मिस्सरो पवरजेतवने सुरम्मे ।
धीरो महिद्धि मुनि चुद्धसमम्हि वस्से,
वासं अका सकलसत्तहितेसु युत्तो ॥

४४ ९श्वेनेय्यबन्धुवनरागगजे विहन्त्वा,
वस्सम्हि पञ्चदसमे मुनिसीहराजा ।
वासं अका कपिलवत्थुधराधरोरु,
निग्रोधरामरमणीयमणिगुहायं ॥

४५ ०अक्खम्पि कक्खलतरं सुविनीतभावं,
नेत्वा पुरे वरतमालवकाभिधाने ।
वस्मम्हि वासमकरी दसच्छट्ठमम्हि,
नेन्तो जनं बहुतरम्पि च सन्तिमग्गं ॥

४५ १प्राकारगोपुरनिकेतनतोरणादि,
नेत्ताभिरामवरराजगहे महेसि ।
वासं अकानधिवरो दससत्तमम्हि,
वस्सम्हि पत्थयसो भुवनत्तयस्मिं ॥

४५ २धम्मोसधेन मधुरेन सुखावहेन,
लोकस्स घोरतररागरजं विहन्त्वा ।
वस्सम्हि वासमकरी दसअट्ठमस्मिं,
अङ्गीरसो पवरचालियपब्बतस्मिं ॥

४५ ३श्वेनेय्यबन्धुजनमोहरिपुं उळारं,
हन्त्वान धम्मअसिना वरधम्मराजा ।
एकूनवीसतिमके पुन तत्थ वस्से,
वासं अका मधुरभारति लोकनाथो ॥

४५ ४सुद्धासयो पवरराजगहे विचित्ते,
वासं अकासि समवीसतिमम्हि वस्से ।

लोकस्स अत्थचरणे सुभकप्परुक्खो,
चिन्तामणिप्पवरभद्दघटो मुनिन्दो ॥

४५५ एवं तिलोकमहितो अनिबद्धवासं,
कत्वा चरम्पठमबोधियुदारपज्जो ।
छब्बण्णरंसिसमुपेतविचित्तदेहो,
लोकेकबन्धु भगवा अवसेसकाले ॥

४५६ सावत्थियं पवरजेतवने च रम्मे,
दिब्बालये च समलङ्कितपुब्बरामे ।
वासं अकासि मुनि वीसतिपञ्चवस्से,
लोकाभिवुद्धिनिरतो सुखसन्निवासो ॥

४५७ इति अमितदयो यो पञ्चताळीसवस्से,
मनुजमनवनस्मिं जातरागगिरासिं ।
परममधुरधम्मम्बुहि निब्बापयन्तो,
अवसि समुनिमेघो लोकसन्तिं करोतु!

४५८ पञ्जावरङ्गना मय्हं सज्जाता मनमन्दिरे ।
तोसयन्ती सब्बजनं वुद्धिं गच्छतु सब्बदा ॥

४५९ चित्तं यं रचयन्तेन जिनस्स चरितं मया ।
पुज्जं तस्सानुभावेन सम्पत्तो तुसितालयं ॥

४६० मेत्तेय्यलोकनाथस्स सुणन्तो धम्मदेसनं ।
तेन सद्धिं चिरं कालं विन्दन्तो महतिं सिरिं ॥

४६१ बुद्धे जाते महासत्तोरम्मे केतुमनीपुरे ।
राजवंसे जनीत्वान तिहेतुपटिसन्धिको ॥

४६२ चिवरं पिण्डपातज्च अनग्घं विपुलं वरं ।
सेनासनज्च भेसज्जं दत्वा तस्स महिसिनो ॥

४६३ सासने पब्बजित्वान जोतेन्तो तमनुत्तरं ।
इद्धिमा सतिमा सम्मा धारेन्तो पिटकत्तयं ॥

४६४ व्याकतो तेन बुद्धो यं हेस्सतीति अनागते ।

उप्पन्नुप्पन्नबुद्धानं दानं दत्त्वा सुखावहं ॥

४६५ संसारे संसरन्तो हि कप्परुक्खो च पाणिनं ।
इच्छित्तिच्छित्तमन्नादिं ददन्तो मधुरं चरं ॥

४६६ संसलोहितनेत्तादिं ददं चित्तसमाहितो ।
सीलनेक्खम्मपज्जादिं पूरेन्तो सब्बपारमिं ॥

४६७ पारमिसिखरं पत्त्वा बुद्धो हुत्वा अनुत्तरो ।
देसेत्त्वा मधुरं धम्मं जन्तूनं सिवमावहं ॥

४६८ सब्बं सदेवकं लोकं ब्रह्मासंसारबन्धना ।
मोचयित्त्वा वरं खेमं पापुण्ये सिवं पुरं ॥

४६९ लङ्कालङ्कार भूतेन भूपालन्वयकेतुना ।
विजयबाहुना रज्जा सकनामेन कारिते ॥

४७० सतोयासयपाकार गोपुरादिविराजिते ।
परिवेणवरे रम्मे वसता सन्तवुत्तिना ॥

४७१ मेधङ्कराभिधानेन दयावासेन धीमता ।
थेरेन रचितं एतं सब्भ संसेवितं सदा ॥

४७२ भवे भवे'ध गाथानं तेसत्तति चतुस्सतं ।
गन्थतो पच्चपज्जासा-धिकं पच्चसतं इति ॥